

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/33/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413010662
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6413010662.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka, na neverejnom zasadnutí konanom 15.04.2014 prejednal sťažnosť okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom z26.02.2014, sp. zn. 3Nt 82/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Vyššie označeným uznesením okresný súd podľa § 394 ods. 1 Tr. por. povolil obnovu konania v trestnej veci odsúdeného G. V. vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 1T 181/2009. Zároveň podľa § 400 ods. 1 Tr. por. zrušil rozsudok v označenej trestnej veci z 02.12.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26.06.2012, sp. zn. 5 To 147/2011, a to vo výroku o treste. Podľa § 403 Tr. por. z dôvodov § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. vzal odsúdeného G. V. do väzby s tým, že táto začne plynúť okamihom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o povolení obnovy konania a bude sa vykonávať v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podal okresný prokurátor sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil. V dôvodoch v podstate argumentoval tým, že s rozhodnutím súdu o povolení obnovy konania a zrušení výroku o treste citovaného rozsudku nesúhlasí, pretože trest, ktorý bol odsúdenému uložený rozsudkom krajského súdu, považuje za zákonný a primeraný. U odsúdeného bolo totiž následne rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom z 19.12.2012, sp. zn. 1T 69/2012 za trestný čin podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zák. upustené podľa § 44 Tr. zák. od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest vo výmere 7 rokov a 8 mesiacov považoval za dostatočný. V prípade uloženia odsúdenému miernejšieho trestu, by tento nesplnil svoj účel a navyiac menovanému bolo možné i bez použitia asperačnej zásady uložiť trest odňatia slobody až na 8 rokov.

Z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že sťažnosť okresného prokurátora nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by dôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od

potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Súčasne odvolací súd tiež poukazuje na stanovisko Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.11.2013, sp. zn. Tpj 44/2013, podľa ktorého:

I. Ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a- ako skutočnosti alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, preto nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou“ v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. a tým len jednou z podmienok obnovy konania, ale ak bol z tohto dôvodu podaný návrh na obnovu konania, je dôvodom obnovy konania „ex lege“, t.j. na základe § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

II. Ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení. Preto súd už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Trestného poriadku, ale obnovu konania povolí podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.

III. Ak bolo použité ustanovenie podľa § 39 ods. 1 alebo ods. 2 písmeno a) až c) alebo písm. e) Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo vzťahu ku trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 21. decembra 2012, ustanovenie § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, v spojitosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 428/2012, 21. decembra 2012, sa nepoužije.

Účinky použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom pred 21. decembrom 2012, časti prvej vety za bodkočiarkou, sú negované len použitím ustanovenia § 39 ods. 1 alebo ods. 2 písm. a) až c) alebo písm. e) Tr. zák. V takom prípade sa ustanovenie § 41b zákona č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov v spojení s nálezom Ústavného súdu z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011 nepoužije, nakoľko ústavne nesúladne účinky ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 21. decembra 2012, časti prvej vety za bodkočiarkou, na dotknuté prípady nedopadli, preto návrh na obnovu konania podaný na základe uvedeného nálezu ústavného súdu treba zamietnuť podľa § 399 ods. 2 Tr. por.

Vyššie uvedené sa však netýka trestu uloženého s použitím ustanovenia preto 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. V tomto prípade sa mimoriadne, zníženie trestu, umožnené zákonom v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu (o jednu tretinu pod dolnú hranicu), odvíjalo od trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom ako celkom, t.j. ustanovení osobitnej časti v spojení s úpravou dotknutej sadzby podľa ustanovení všeobecnej časti, teda od dolnej hranice trestnej, sadzby zvýšenej použitím ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 21. decembra 2012, časti prvej vety za bodkočiarkou, ktoré bolo nálezom ústavného súdu deklarované ako ústavne nekonformné. V novom konaní po povolení obnovy konania sa teda zistený nesúlad, v uvedených aplikačných súvislostiach, odstráni použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom od 21. decembra 2012.

Keďže prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní mal na zreteli vyššie uvedené právne skutočnosti, krajský súd potom osvojujúci si odôvodnenie napadnutého uznesenia, potom sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

V obnovenom konaní však okresný súd bude povinný dôsledne prihliadnuť pri ukladaní trestu v rámci trestnej sadzby 3 roky až 12 rokov a 4 mesiace na skutočnosti uvádzané prokurátorom v odôvodnení sťažnosti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná